

Елисавета Багряна

Отплата

Защо си днес ти блед и мълчалив,
защо не се посмееш, пошегуваш?
Какво, ревнуваш ли? Нима боли,
нима, загубвайки ме, ти тъгуваш?

Край огъня се грееше и ти,
но мъките ми бяха ли известни?
За тебе плаках и се причестих,
и пях молитвено смирени песни.

Сега – свободен си. Върни се там
и ако можеш – забрави веднага
и мен, и моя сън – горчив и ням,
на който днес самичка се полагам.

Иди при нея, мене прокълни –
аз даже, както трябва, не обичам:
мен и снегът валящ ме пияни,
и всяка нова песен ме развлича.

КРАЙ

© Елисавета Багряна

Източник: Словото

Набиране: Елена Николова

Издание: Елисавета Багряна. „Амазонка. Избрана лирика в два тома.“ „Български писател“. С. 1973

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11673>]